

TÁMADÁSBA LENDÜLT AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A NYÍLT TÁRSADALOM HÁLÓZATA MAGYARORSZÁGGAL SZEMBEN

Látótávolságon belülre került az Európai Bizottság és a magyar kormány közötti megállapodás a magyar helyreállítási terv kapcsán. A magyar kormány több, a Bizottság számára kulcsfontosságú kérdésben is kompromisszumkészségről tett tanúbizonyságot, így az álláspontok napjainkra jelentősen közeledtek egymáshoz. A magyar helyreállítási tervről szóló tárgyalási folyamat pozitív fejleményeit látva azonban támadásba lendült az Európai Parlament. Karöltve a nyílt társadalom hálózatának képviselőivel, politikai NGO-ival egy olyan jelentést fogadott el az EP LIBE bizottsága, mely ideológiai okokból, politikai célból, alaptalanul ítéli el hazánkat és követeli a Helyreállítási Alap és a többéves pénzügyi keret forrásainak megvonását Magyarországtól. A baloldal ebben a helyzetben is az ideológiát, a politikai zsarolást helyezte előtérbe a gazdasági kihívások megoldása helyett. Lényegében a háborús inflációnak, a gyenge árfolyamnak szurkol és a tervek elfogadásának késleltetésével, elutasításával megakadályozná, hogy a magyar kormány az uniós forrásokat a gazdaság megerősítésére, az oktatási és egészségügyi szektort érintő béremelésekre fordítsa.

Összefoglaló

- Az elmúlt hónapokban folyamatosak és eredményesek voltak a tárgyalások a Bizottság illetékesei és a magyar tisztségviselők között a hazai helyreállítási terv és a többéves pénzügyi keret partnerségi megállapodása kapcsán. Az elmúlt időszak tárgyalásainak előrehaladását a várakozások szerint a Bizottság egy pozitív hangvétellű politikai nyilatkozatban fogja megerősíteni a közeljövőben. A magyar terv elfogadására ez év őszén, várhatóan az utolsó negyedévben kerülhet sor. Ez megnyitja a Helyreállítási Alap hazánknak járó forrásai lehívásának lehetőségét.
- Mind a bizottsági nyilatkozatnak, mind a magyar helyreállítási terv elfogadásának – még a források tényleges folyósítását megelőzően – komoly stabilizáló hatása lenne a hazai gazdaság és fizetőeszköz vonatkozásában, és jelentősen hozzájárulna a hazánk szomszédságában zajló háború, a háborús infláció kedvezőtlen gazdasági hatásainak mérsékléséhez.
- Az Európai Bizottság a 2022 évi Magyarországról szóló jogállamisági jelentésében a korábbi évek jelentéseiből már ismert kifogásokat ismételte meg, sajnálatos módon figyelmen kívül hagyva a hazánk által az elmúlt hónapokban elért eredményeket és a Bizottsággal folytatott tárgyalásokon tett vállalásokat.
 - A Bizottság kritikát fogalmaz meg a bírói függetlenség kapcsán, újfent alulértékelve az Országos Bírói Tanács szerepét és súlyát az Országos Bírói Hivatallal szemben, miközben az elmúlt években az OBT jelentős új hatáskörökhöz jutott.
 - Hivatkozik a Bizottság továbbá arra is, hogy a Kormány túl széles körben élt a különleges jogrend adta felhatalmazással, miközben a veszélyhelyzet ideje alatt is működött és működik az Országgyűlés és az Alkotmánybíróság, melyek folyamatos ellenőrzést gyakorolnak a Kormány tevékenysége felett, biztosítva a fékek és egyensúlyok elvének érvényesülését.

- Továbbra is a kifogásokat fogalmaz meg a Bizottság a korrupció elleni küzdelem kapcsán, miközben a Kormány a közelmúltban vállalta, hogy az egy ajánlattevős közbeszerzési eljárások arányát 15% alá szorítja. Az átláthatóság javítása érdekében pedig az Európai Parlament vagyonyilatkozati rendszerének bevezetéséről döntött a közelmúltban a magyar Országgyűlés.

A megfogalmazott kritikáktól függetlenül a magyar kormány és a Bizottság kapcsolatában további előrelépés várható, ugyanis a jelentésben a vitás kérdéseket megnyugtatóan lezáró lehetséges megoldási javaslatok is előtérbe kerültek.

- Az **európai baloldal azonban meg kívánja akadályozni a megállapodást**. Az Európai Parlament Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsága elfogadta azt a jelentéstervezetet, melyet a Judith Sargentini helyét átvevő, szintén baloldali, zöldpárti francia Gwendoline Delbos-Corfield terjesztett elő. **A jelentés egyértelmű célja az, hogy megfossza Magyarországot az uniós Helyreállítási Alapból származó forrásoktól, méghozzá mondvcsinált okokra, az európai értékek megsértésére hivatkozva**. Az EP azért szeretné ezt most elérni, mert az Európai Bizottság és Magyarország közel került a megállapodás aláírásához: Orbán Viktor miniszterelnök is megerősítette, hogy a szakmai akadályok elhárultak a megegyezés előtt.
- Az Európai Parlament LIBE Bizottsága által elfogadott Sargentini 2.0. jelentés, mely a hazánknak járó források megvonását követeli, része annak az aknamunkának, melyet a nyílt társadalom hálózata folytat hazánk ellen. A 7. cikk szerinti eljárás nyilvánvaló kudarcát követően az EP a pénzügyi zsarolás eszközét kívánja felhasználni a magyar kormány ellen, és ebből a célból kíván nyomást gyakorolni az Európai Bizottságra és a Tanácsra egyaránt.
- **Gwendoline Delbos-Corfield** ugyan az átláthatóság fontosságáról ír jelentésében, ennek ellenére hivatalos EP-képviselői oldalán elfelejtett magáról önéletrajzot feltölteni. Az azonban ennek hiányában is egyértelmű, hogy az EP képviselő **szoros kapcsolatban áll a nyílt társadalom hálózatával. A magyarországi helyzet objektívnek álcázott értékelésekor ugyanis kizárólag olyan, nem kormányzati, álcivil szervezetekkel, politikai NGO-kkal egyeztetett, melyek rendszeresen kapnak támogatást az Open Society Foundation-től és a magyar kormányzat szakpolitikai döntéseit rendre kritizálják.**
- Ahogy Gwendoline Delbos-Corfield, úgy maga a LIBE-bizottság sem tekinthető elfogulatlannak. Utóbbi vezetője az a spanyol, szocialista Juan Fernando López Aguilar, aki rajta van a European Policy Institute azon [listáján](#), mely Soros György „megbízható szövetségeseit” veszi sorba. Ráadásul nemcsak ő, hanem **egyik alelnöke, a liberális spanyol Maite Pagazaurtundúa is helyet kapott a felsorolásban.**
- A Corfield nevével fémjelzett jelentés minden korábbi határon túlmegegy: **direkt konfliktust kíván szítani mind az Európai Bizottságban, mint az Európai Tanácsban** azáltal, hogy utasítja a két intézményt a Magyarországgal szembeni keményebb fellépésre. Aggályos fejlemény, hogy mindezt a képviselő asszony az orosz-ukrán háború által rendkívül megnehezített időszakban tartotta fontosnak megtenni.

- **A jelentéstervezet hemzseg a jogilag megalapozatlan, a magyarországi helyzetet tévesen bemutató megállapításoktól.** Többek között tévesen hivatkozik a 7-es cikkely szerinti eljárásra, az uniós jog elsőbbségére, a korlátok nélküli rendeleti kormányzásra, de az április 3-i gyermekvédelmi népszavazás végeredményére is.
- **Mindezek tükrében újfent egy ideológiailag motivált, politikai természetű támadásról beszélhetünk.** A LIBE-bizottság a „Sargentini 2.0” jelentéstervezetet a július 13-án elfogadta, függetlenül attól, hogy az a szakmai és jogi minimumfeltételeknek sem tesz eleget. **A jelentéstervezet az EP balliberális többségének és a nyílt társadalom hálózatának közös offenzívája hazánkkal szemben.**
- A jelentés mellett 47-en szavaztak, 10-en ellene, illetve 2 fő tartózkodott. A jelentést megszavazók között felbukkant Donáth Anna, aki a magyar baloldal képviselőjében Magyarország és a magyar emberek ellen szavazott. A LIBE Bizottság szavazásán azonban voltak, akik a józan ész alapján értékelték a jelentést és kiálltak Magyarország mellett, például Jorge Buxadé Villalba spanyol, Ladislav Ilčić horvát, Beata Kempa lengyel, Rob Rooken holland, Vincenzo Sofo és Annalisa Tardino olasz, Jaak Madison észt, Philippe Olivier francia, Tom Vandendriessche belga képviselők, tehát a kisebbségi vélemény is jól mutatja, hogy Magyarországnak továbbra is vannak szövetségesei az EP-ben.
- A véleményt elutasító, hazánkat támogató EP képviselők szerint *„egy ilyen jelentés előfeltétele az objektivitás, a világos kritériumok alkalmazása és a tények szigorú betartása, a LIBE-bizottság által elfogadott korábbi dokumentumokhoz hasonlóan azonban a jelentés szubjektív véleményeken és politikailag elfogult állításokon alapul, és homályos aggályokat, értékítéleteket és kettős mércét tükröz. Több esetben olyan ügyeket hoz fel, amelyeket az illetékes szervek már régen elintéztek, vagy olyan kérdéseket érintenek, amelyek a nyilvános vita részét képezik és a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartoznak. A jelentésben az előadó nem mutat rá a jogállamiság tényleges megsértésére. A szöveg a jól ismert narratívát tükrözi, amely a "jogállamiság általános helyzetét" kifogásolja, miközben nem támasztja alá a konkrét jogsértéseket. Ez a szöveg a föderalista európai politikai pártok újabb kísérlete arra, hogy ideológiai okokból támadják Magyarországot és kereszténydemokrata, konzervatív kormányát. Ez a jelentés kiábrándító munka az Európai Parlament részéről, különösen egy olyan időszakban, amikor az Európai Unió egységének fontosabbnak kellene lennie, mint valaha.”*
- **A jelentés tartalmának alátámasztására a LIBE-bizottság más erőket is segítségül hívott.** Daniel Freund német zöldpárti politikus egy tanulmányt rendelt, amely azt hivatott bizonyítani, hogy miért kell megvonni Magyarországtól a neki járó uniós források 100%-át. **A hazánkat elítélő tanulmány nem meglepő módon a nyílt társadalom hálózatához tartozó szerzők tollából származik: Kim Lane Scheppele, R. Daniel Kelemen és John Morijn** tanulmányban hivatkozott forrásai szintén a nyílt társadalom szervezeteitől és szerzőitől származó anyagok. Sajnálatos módon a tanulmány a már megszokott, szakmailag megalapozatlan, magyarellenes mantrákat tartalmazza.
- Látható azonban, hogy az uniós intézményeket is megosztja az EP magánakciója: **míg a Bizottság tesz gesztusokat Magyarország irányába** és a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően szakmai

alapon értékeli hazánk helyreállítási tervét, addig a **Parlament – benne az európai és hazai baloldali képviselőkkel – Magyarország ellen dolgozik** és arra törekszik, hogy hazánk ne jusson hozzá a neki járó uniós forrásokhoz.

Előre borítékolható végeredmény

Gwendoline Delbos Corfield Magyarország rendszeres bírálójának számít az Európai Parlamentben. A **gyermekvédelmi törvény elfogadásakor** például **hazánk szavazati jogának felfüggesztését követelte**, tavaly szeptemberben pedig a LIBE egyik ülésén azt szorgalmazta, hogy a Helyreállítási Alapból érkező uniós források elköltésére vonatkozó helyreállítási tervet Magyarország esetében vizsgálják jobban, mint más tagállamok esetén. Corfield **2021 szeptemberében érkezett egy**, többségében baloldali és liberális képviselőkkel álló európai parlamenti **delegációval Magyarországra annak érdekében**, hogy közlelő ismerhesse meg az itthoni helyzetet. A delegáció hivatalosan a jogállamisági normák érvényesüléséről kívánt tájékozódni hazánkban, a gyakorlatban a látogatás egy hazánk ellen zajló politikai jellegű eljárás újabb felvonásának volt tekinthető. Az időzítés nem a véletlen műve volt: már az **országgyűlési választások előtt szeretett volna az EP Magyarországgal szemben kifogásokat emelni, nyíltan beavatkozva ezzel a választásokat megelőző kampányba**. A küldöttség pedig – nem meglepő módon – arra a következtetésre jutott, hogy a helyzet a Sargentini-jelentés 2018-as elfogadása óta nem javult, hanem romlott.

Mindez annak tükrében nem meglepő, hogy a **jelentés elkészítéséhez olyan szervezetekkel egyeztetett** magyarországi tartózkodása során a küldöttség, mint például a Háttér Társaság, Budapest Pride, Magyar LMBT Szövetség, Magyar Helsinki Bizottság, Mérték Médiaelemző Műhely, Amnesty International Magyarország, Transparency International Magyarország, K-Monitor, Political Capital, Open Society Foundation, Human Rights Watch, International Press Institute és az International Federation for Human Rights. Ezek a szervezetek a **nyílt társadalom ideológiáját támogatják és a múltban nem egy esetben jelentős anyagi támogatásban is részesültek** az Open Society Foundations-tól. Emiatt álláspontjuk, értékítéletük nem tekinthető kiegyensúlyozottnak vagy elfogulatlannak.

Delbos-Corfield tevékenysége kapcsán az is problémás, hogy az EP-képviselő nemcsak a magyar helyzet értékelésekor kívánt egyoldalúan tájékozódni és tájékoztatni: hivatalos képviselői oldala szerint például a szerb választások kapcsán is a nyílt társadalom hálózatához köthető szervezetekkel egyeztetett.

A hálózat befolyása nemcsak egyes EP képviselők, de a LIBE-bizottság egésze esetében is tetten érhető. A testület vezetője, a spanyol Juan Fernando Lopez Aguilar a „Megbízható szövetségesek az Európai Parlamentben 2014-2019” című kiadványában is szerepelt, ahol a következőket írja róla: „érdeklődési területe a kül-, biztonság- és védelempolitika, a közel-keleti regionális stabilitás és a globális emberi jogok. Képviselői mandátumát az emberi jogi kérdéseknek szentelte volna szentelni”, továbbá „frakcióján belül a globális és európai emberi jogok képviselőjének kulcsembere, számos politikáról szóló könyvet írt”. Ugyan a dokumentum az előző parlamenti szövetségeit szemléli, feltűnő, hogy nemcsak a LIBE-bizottság elnöke, hanem egyik alelnöke is helyt kapott benne: Maite Pagazaurtundúa szintén megbízható Soros-szövetségesnek számít.

Látható mindezek alapján, hogy a baloldali-liberális-zöld többségű Európai Parlament és annak LIBE-bizottsága nem azért küldött tavaly őszi delegációt Magyarországra, hogy a hazánkban fennálló jogállamisági helyzetről objektív, kiegyensúlyozott értékelést adjon. Éppen ellenkezőleg: a delegáció beszámolóján alapuló jelentéstervezet célja, hogy rossz színben feltüntetve Magyarországot éket verjen

az Európai Bizottság és hazánk közé, és ezáltal ne sikerüljön megállapodni a magyar helyreállítási tervről. Teszi mindezt egy olyan időszakban, amikor az EU szomszédságában dúló háború miatt minden eddiginél nagyobb szükség lenne az összefogásra, és az uniós intézményeknek a béke megteremtéséért kellene erőfeszítéseket tenniük. Eközben a hazai baloldal és annak nyugat-európai szövetségesei közösen azon ármánykodnak, hogy ne jöjjön létre a megállapodás. A magyar kormány kompromisszumkészségét mutatta, hogy a közelmúltban négy területen is elfogadta az Európai Bizottság javaslatát a helyreállítási terv kapcsán. Szögezzük le: aki most a megállapodás ellen dolgozik, az valójában azt akarja, hogy az orosz-ukrán háború és a brüsszeli elhibázott szankciós politika miatt emelkedő háborús infláció tovább növekedjen. Aki a megállapodás megfűrésésén dolgozik, az annak szurkol, hogy ne kapjanak fizetésemelést a hazai pedagógusok és az egészségügyi dolgozók. A Helyreállítási Alap forrásaiból ugyanis jelentős összegeket tervez a kormány erre fordítani. A jelentés számos megállapítása emellett a nemzeti szuverenitással szembeni támadásként is értelmezhető.

A látszatra sem adnak – jogi tévedésektől hemzseg a tervezet

Az Európai Parlament jelentéstervezetének megállapítása szerint fennáll annak a súlyos kockázata, hogy Magyarország veszélyezteti az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkének értékeit. Csakúgy, mint a 2018-ban kétes körülmények között elfogadott Sargentini-jelentés, úgy annak mostani frissített változata is **számos, jogilag téves állítást tartalmaz**, melyeket sorba veszünk:

- Állítás:** a 7-es cikkely szerinti eljárás hatóköre nem csupán a szerződésekben megjelölt kötelezettségekre vonatkozik.
Valóság: az EU hatásköreit az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikk (2) bekezdése szerint a hatáskör-átruházás elve szerint gyakorolhatja. Eszerint az EU csak és kizárólag azon ügyekben járhat el, melyeket a Szerződésekben ráruháztak a tagállamok. Ennek megfelelően nem lehet olyan területekre kiterjeszteni egyetlen uniós eljárást sem, amelyre vonatkozóan a Szerződések nem adnak felhatalmazást. Ez éppen a jogállamiság súlyos megsértése lenne.
- Állítás:** a magyar kormány figyelmen kívül hagyja az uniós jog elsőbbségének alapelvét.
Valóság: az uniós jog elsőbbsége nem általánosan érvényesülő alapelv, hanem kizárólag az EU hatáskörébe tartozó jogterületeken érvényesül. Ezen területeken a magyar állam minden szerve, így a kormány és a bíróságok is teljes mértékben elfogadják az alapelvet. Ez magában foglalja az Európai Unió Bírósága ítéleteinek maradéktalan végrehajtását is, mely kapcsán Magyarországot nem érheti megalapozott kritika. A kizárólag nemzeti hatáskörbe tartozó kérdésekben ugyanakkor nem érvényesül az uniós jog elsőbbsége, így ott ennek tiszteletben tartására nincs szükség. Ide kapcsolódik az Alaptörvény R) cikk (4) bekezdése szerinti alkotmányos önazonosság védelme, melyet az EUSZ 4. cikk (2) bekezdése szerint az EU is elismer. A 22/2016. (XII. 5.) AB határozat kiemelte, hogy a magyar alkotmányos identitás az Alkotmánybíróság védelme alatt áll, amely így korlátokat szab az uniós jogalkalmazásnak is. E szempontok határait szabnak az uniós jog elsőbbségének, amely ugyanakkor a jelenleg hatályos jogi környezetnek teljesen megfelel. Más tagállamok alkotmánybíróságai szintén fogadtak el hasonló tartalmú döntéseket, így például a német Solange-ítélet, illetve a lengyel intézmény tavalyi, kapcsolódó döntése is ide tartozik.
- Állítás:** a járványügyi veszélyhelyzet rendeleti kormányzásra adott korlátlan felhatalmazást.
Valóság: veszélyhelyzet ideje alatt is működik az Országgyűlés és az Alkotmánybíróság, melyek folyamatos ellenőrzést gyakorolnak a Kormány tevékenysége felett. A veszélyhelyzetben megalkotott kormányrendeletek hatályának meghosszabbítására az Alaptörvény 53. cikk (3) bekezdése alapján az Országgyűlés felhatalmazása nélkül nem kerülhet sor. Az Országgyűlés a

felhatalmazást bármikor visszavonhatja, amint azt például a koronavírus-világjárvány második hulláma elleni védekezésről szóló 2020. évi CIX. törvény, továbbá a koronavírus-járvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvény 2. § (2) bekezdése is kiemelte. A felhatalmazás tehát sem időben, sem tárgyat tekintve nem korlátlan, a kormány ellenőrzése ilyenkor is biztosított.

4. **Állítás:** az évek során meghozott választási törvénymódosítások hátrányosak az ellenzék számára a választókerületi struktúra és a győzteskompenzáció tekintetében.

Valóság: az országgyűlési egyéni választókerületek rendszerét az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény 2. melléklete szabályozza, mely 2012. január 1-jén lépett hatályba, és azóta nem módosult. A struktúra ellenzékre hátrányos mivolta egy politikai vád, jogilag megalapozatlan állítás. Ugyanezen törvény szabályozza a mandátumkiosztás módját, melynek részeként a győzteskompenzáció minden választókerületben az adott helyen győztes jelölt pártját részesíti előnyben, így az ellenzék is profitált belőle azokban a választókerületekben, ahol győzelmet aratott.

5. **Állítás:** az Alaptörvény negyedik módosítása hatályon kívül helyezte az Alkotmánybíróság korábbi határozatait.

Valóság: az Alkotmánybíróság határozatai minden esetben konkrét ügyre vonatkoznak, és a konkrét ügyre nézve kötelező erejűek. Az Országgyűlés nem rendelkezik hatáskörrel ezek felülírására, és az Alaptörvény nem is tartalmaz ilyen rendelkezést. A hatályon kívül helyezés nem befolyásolja a korábbi döntések jogkövetkezményeit, a testület tevékenységét és függetlenségét, csupán egyértelművé teszi, hogy a hatálytalanná vált Alkotmány alapján hozott határozatok szintén hatálytalanok.

6. **Állítás:** a rémhírterjesztés tényállása bizonytalanságot és öncenzúrát okozott.

Valóság: értelmezési kérdéseken túl, melyek minden büntetőjogi tényállás alkalmazásánál felmerülnek, semmilyen bizonytalansági tényező nem jelent meg a módosítás kapcsán. Az Alkotmánybíróság szerint a rendelkezés nem ütközik az Alaptörvénybe, s a véleménynyilvánítás szabadsága szempontjából sem merül fel sérelem (15/2020. (VII. 8.) AB határozat).

7. **Állítás:** a 2022. április 3-án tartott népszavazás érvénytelen volt, mivel egyik válaszlehetőség (igen - nem) sem kapta meg a szavazatok 50%-át („neither option ('yes' or 'no') gathered 50% of the votes”).

Valóság: a polgárok mind a négy kérdésben 92 és 96 % közötti arányban szavaztak nemmel. A népszavazás érvénytelenségének oka az Alaptörvény 8. cikk (4) bekezdés szerinti érvényességi küszöbötől való elmaradás. Az országos népszavazás ugyanis „akkor érvényes, ha az összes választópolgár több mint fele érvényesen szavazott, és eredményes, ha az érvényesen szavazó választópolgárok több mint fele a megfogalmazott kérdésre azonos választ adott”.

8. **Állítás:** a magyar jog nem kriminalizálja a nemzetközi bűncselekmények nyilvános tagadását vagy durva bagatellizálását, és nem biztosítja, hogy egy a rasszista és idegengyűlölő motiváció súlyosító körülménynek minősüljön.

Valóság: a Btk. 333. §-a a nemzetiszocialista vagy kommunista rendszerek bűneinek nyilvános tagadását, a Btk. 216. §-a pedig a közösség tagja elleni erőszakot pönalizálja.

9. **Állítás:** a Kormány 2022. február 11-én pedagógussztrájk tárgyában meghozott rendelete olyan széleskörűen határozza meg a minimumszolgáltatások körét, hogy az lehetetlenné tette a sztrájkot, ezáltal korlátozva a tanárok alapvető jogait.

Valóság: a rendelet lehetőséget biztosít a sztrájkra a tanároknak. Az elégséges szolgáltatások köre a tanárok tekintetében a gyerekek érintettsége miatt más szakmákhoz képest szélesebb: az eltérést a gyermekek érdeke és a szülők munkából történő kiesésének elkerülése indokolja.

10. **Állítás:** a szociális rendszer elsősorban arra összpontosít, hogy a hajléktalanok közterületen való tartózkodását büntetőintézkedésekkel sújtsa a társadalmi befogadásra törekvés helyett.

Valóság: ez az állítás nem veszi figyelembe a hajléktalanok reszocializációjára tett számos intézkedést pl. korábban: Hajléktalan Közfoglalkoztatási Mintaprogram). A büntetőjogi fellépés - mint mindig - *ultima ratio* jelleggel történik az életvitelszerűen az utcán tartózkodókkal szemben, ezért 2022-ig a 100-at sem érte el az emiatt megindult eljárások száma.

Európai Parlament: a nyílt társadalom hálózatának fogságában

Az elmúlt időszakban a nyílt társadalom szereplői az Európai Parlament több szakbizottságán keresztül indítottak összehangolt támadást Magyarország ellen. Az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága, annak is német, zöldpárti tagja, Daniel Freund a nyílt társadalom hálózatához köthető „szakértőtől” rendelt tanulmányt annak alátámasztására, hogy Magyarországtól el kell venni a neki járó uniós források 100%-át. Álláspontjuk szerint ugyanis csak ez védené kellőképpen az EU pénzügyi érdekeit. **Az időzítés természetesen nem véletlen:** az elemzés nem sokkal azelőtt látott napvilágot, mielőtt az EP LIBE-bizottsága elfogadta a Gwendoline Delbos-Corfield által előterjesztett jelentést. **Az Európai Parlament tehát egy összehangolt támadást indított Magyarország ellen, melynek célja, hogy megfossza Magyarországot az uniós Helyreállítási Alapból származó forrásoktól, hazánk nehezebben tudjon megbirkózni az elhibázott brüsszeli szankciós politika eredményeként kialakult gazdasági válsággal, a háborús inflációval, és mindennek következtében meginogjon a magyar kormánnyal szembeni állampolgári bizalom.**

A tanulmány szerzői még annak látszatát sem próbálták kelteni, hogy független módon értékeli **Magyarország helyzetét.** Kizárólag olyan forrásokat használtak fel elemzésükhöz, melyeket a nyílt társadalom hálózatához köthető szervezetek és személyek készítettek.

Tartalmát tekintve **a megszokott lózungokat** tudták csak felmutatni. A tanulmány **hemzseg a módszertani hiányosságoktól és az ideológiai befolyásoltságtól.** Mint minden hasonló elemzésben, itt is az igazságszolgáltatás függetlensége, az uniós források magas korrekciós aránya, a jogalkotás folyamata során a kormányzat által biztosított társadalmi konzultáció szűk időkerete, a koronavírus válság kezelését megkönnyítő rendkívüli jogrend bevezetése, vagy a közérdekű vagyonkezelő alapítványok jelentik a legfőbb problémát.

Az Európai Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottsága láthatóan továbbra is azon munkálkodik, hogy a nemzeti érdekekért kiálló magyar kormányt és a nemzeti erőket gyengítse. **Freund egy újabb felvonásban, de nem új szereplőkkel próbálja meggyőzni a brüsszeli közönséget, hogy Magyarországnak nem szabad megkapnia a neki járó uniós forrásokat.** Segítségül három „szakértőt” hív.

Az első **Kim Lane Scheppele**, a Princetoni Egyetem professzora, **a magyar alkotmányjog szakértője**, aki számos megnyilatkozásában alaptalanul kritizálta a keresztény-konzervatív, nemzeti magyar kormányt. Ennek ékes példája, amikor a 2018-as parlamenti választás előtt azt nevezte kívánatosnak, hogy a nemzetközi közvélemény meghatározó része által nácinak elkönyvelt Jobbik győzze le a Fidesz–KDNP-t. Odáig ment, hogy **azt állította, az Orbán-kormány „megölte a demokráciát.** Scheppele, aki elmondása szerint alkotmányjogi szakértő, aki évtizedek óta tanulmányozza a magyar alkotmányos rendszert, feltűnően hallgat a nyílt társadalom hálózatához fűződő kapcsolatairól. Mivel nem rendelkezik alkotmányjogi diplomával, és nem is beszél magyarul, **így tanulmányai forrásaként nagyban támaszkodik Halmi Gáborra**, aki a Közép-európai Egyetem (CEU) egykori professzora és a Soros Alapítvány magyarországi kuratóriumának elnöke is volt. **Scheppele a CEU gender és kultúra MA programjának társigazgatója volt,** amikor a programot először akkreditálták, korábban pedig az Amerikai

Politikatudományi Társaság elnöki tisztét is betöltötte., Ez a szervezet szintén a nyílt társadalom hálózatának része, Soros György előadóként többször személyesen is részt vett a Társaság munkájában.

A második **R. Daniel Kelemen** a Rutgers Egyetem politológia- és jogprofesszora, az uniós jog amerikai szakértője. **A Council on Foreign Relations (CFR) agytröszt tagja, amit a Nyílt Társadalom Alapítványok támogatnak.** A CFR-t azért hozták létre, hogy az emberi jogok előmozdítása, a gazdaságpolitikák liberalizálása és a kormányzati elszámoltathatóság az uniós politikák és gyakorlatok részét képezzék tiszteletben tartva a nyitott társadalom értékeit. **Rendszeres előadója a Nyílt Társadalom Alapítványok által szervezett szakmai rendezvényeknek.**

Végül **John Morijn** a Groningeni Egyetem professzora, több Magyarországot kritizáló tanulmány társszerzője, melyben a nyílt társadalom hálózatának dolgozó szakértőkkel működik együtt.

A Freund **tanulmány hemzseg a módszertani hiányosságoktól és az ideológiai befolyásoltságtól.** Nem meglepő, hiszen az érvek alátámasztására a Nyílt Társadalom Alapítványok (hálózatához tartozó forrásokra támaszkodik. Hivatkoznak többek között a **World Justice Project-re (WJP)**, mely szervezet elnök-vezérigazgatója William H. Neukom ügyvéd, aki Soros Györgyhez hasonlóan szakmai életútja csúcán kezdett a jótékonykodásba. A WJP **stratégiai partnere a Nyílt Társadalom Alapítványok által finanszírozott Human Rights First és Human Rights Watch.** A WJP éves nagy rendezvényét az **Open Society Justice Initiative támogatja.** A szerzők hivatkoznak a **Varieties of democracy (V-Dem)** szervezetre, melynek fő célja Magyarország autokráciának titulálása. A szervezet büszkén hirdeti, hogy **egyik fő finanszírozója a Nyílt Társadalom Alapítványok.** A Magyarország ellen politikailag motivált és elfogult **Freedom House** munkájára is nagyban támaszkodtak a szerzők. A „független” kutatóintézetként működő **Corruption Research Center** mellett a **Társaság a Szabadságjogokért is komoly pénzeket kap a nyílt társadalom finanszírozóitól.** Mindkét szervezet jelentései azt kívánják bizonyítani, hogy Magyarország nem jogosult az uniós pénzekre. Scheppele, Kelemen és Morijn hivatkoznak többek között **Marian Chiriacéra is, aki a Nyílt Társadalom Alapítványok által finanszírozott Balkan Investigative Reporting Network újságírója, aminek együttműködő partnerei között szerepel a Freedom House, az Átlátszó, a Direkt36, és a Transparency International.** Megemlíthetjük még **Novák Benjámint** nevét, aki a New York Times újságírója és 444.hu külsős munkatársa és a nyílt társadalom szervezeteivel való szoros kapcsolatát előszeretettel hirdeti közösségi média oldalain, illetve a vele együttműködő **Selam Gebrekidant**, aki a Magyarországról szóló alaptalan állításai kapcsán már többször lebukott.

A három szerzőnek nem ez az első közös, Magyarország lejáratását célzó írása. Egy 2021-ben készült jogi jelentésben **felszólították az Európai Bizottságot, hogy Magyarország tekintetében indítsa el a jogállamisági feltételelességi mechanizmust,** mielőtt a nemzeti helyreállítási és rugalmassági terv keretében bármilyen finanszírozást folyósítanának hazánknak. Egy másik kutatás során pedig, melyben az uniós értékek rendszerszintű jogsértési eljárások révén való érvényesítése mellett érvelnek, Kim Lane Schepelle volt az egyik fő szerző.

Semmi sem szent

A politikailag és jogilag is elfogult, ténykérdésekben is a valósággal ellentétes állításokat megfogalmazó **Delbos-Corfield jelentéstervezet legsúlyosabb bűne az, hogy az orosz-ukrán háború alatt próbálja meg Magyarországot újabb uniós szankciókkal sújtani,** akár azon az áron is, hogy **direkt feszültséget és konfliktust szít az Európai Bizottságban és az Európai Tanácsban.** Delbos-Corfield ugyanis azt javasolja, hogy mindkét uniós intézmény lépjen fel keményebben a magyar kabinettel szemben, és külön kiemeli,

hogy akár az egyhangú döntéshozatalt mellőzve, többségi eljárással is lehetséges új szankciók elfogadása annak érdekében, hogy az Európa előtt álló háborús gazdasági válság hatásai nagyobb mértékben érintsék Magyarországot.

Mindez azért elfogadhatatlan, mert **most valamennyi brüsszeli politikusnak a béke elérésén kellene dolgoznia**. Az uniós intézmények egymásnak ugrasztása az Európai Parlament pozíciójának erősítését, és az orosz-ukrán konfliktus, valamint az annak nyomán kialakult háborús infláció és **gazdasági válság elhúzódását eredményezné**. Ráadásul az EP jelentés a nemzeti önrendelkezéssel szembeni támadás is, hiszen egy ország belügyeibe való beavatkozást irányoz elő. Az **Európai Parlament balliberális többsége, valamint a LIBE-bizottság ezúttal sem tett mást, mint a nyílt társadalom hálózatának érdekei mentén cselekedett**.